

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 54410-09 פלוני נגד פלונית

1

בפני כב' השופט נפתלי שילה

פלוני
ע"י עו"ד שמואל גרוס

התובע

נגד

פלונית
ע"י עו"ד נטלי זץ

הנתבעת

2

3

4

פסק דין

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

האם זכאי התובע לפיצויי נזיקין מאשתו הנתבעת, אשר מסרבת להתגרש ממנו למרות שבית הדין הרבני חייב אותה בגט ואף העניק לתובע היתר לשאת אישה שנייה וזאת, כאשר התובע חיי שנים רבות עם בת זוג אחרת שנאסר עליו להינשא לה?

א. רקע עובדתי וטענות הצדדים

1. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י ביום 21.12.71.

2. בסוף שנת 1993 החלו הצדדים בהליכי גירושין לאחר שהתובע הגיש תביעת גירושין כנגד הנתבעת וביום 1.1.94 הוא עזב את בית הצדדים.

3. ביום 7.7.96 ניתן על ידי ביה"ד הרבני האזורי פס"ד לפיו אין לחייב את הנתבעת בגט, אך ביום 6.2.97 קיבל בית הדין הרבני הגדול בירושלים את ערעורו של התובע וקבע כי הנתבעת חייבת לקבל גט מהתובע.

4. במסגרת עתירה לבג"ץ שהגישה הנתבעת כנגד בית הדין הרבני הגדול והתובע, הגיעו הצדדים להסכם שקיבל תוקף של פסק דין ביום 12.8.99.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 54410-09 פלוני נגד פלונית

- 1 5. בין היתר, נקבע בהסכם כי בית המשפט לענייני משפחה יכריע בנושא חלוקת הרכוש של
2 הצדדים וזאת על פי סעיף 79א' לחוק בתי המשפט. כמו כן, הסכימו הצדדים כי התובע
3 ישלם לנתבעת מחצית מהפנסיה הצבאית שלו וכי: **"הצדדים יתגרשו זה מזו בבית הדין**
4 **הרבני האזורי בתל אביב והגט יינתן לאחר מתן פסק הדין של בית המשפט לענייני**
5 **ממשפחה בנושא חלוקת הרכוש"**.
- 6
- 7 6. בפני כב' השופט גייפמן התנהל ההליך בתביעות הרכושיות ולאחר שהנתבעת לא הגישה
8 סיכומים ולא התייצבה בבית המשפט לישיבה שנקבעה בגין אי הגשת הסיכומים, ניתן פסק
9 דין ביום 28.11.04.
- 10
- 11 7. בשנת 2005 הוזמנה הנתבעת מספר פעמים לצורך סידור גט בבית הדין הרבני האזורי ואולם
12 היא לא התייצבה בפני בית הדין הרבני.
- 13
- 14 8. ביום 2.9.07 החליט בית הדין הרבני הגדול כי הנתבעת תוזמן לבית הדין באמצעות צו
15 הבאה. עתירה שהגישה הנתבעת לבג"ץ כנגד בית הדין הרבני והתובע, נדחתה על הסף ביום
16 31.8.07 (בג"ץ 7425/07).
- 17
- 18 9. ביום 26.2.08 קבע בית הדין הרבני הגדול שוב, כי הנתבעת חייבת בגט וכי על התובע
19 להשליש גט. נקבע גם, כי אם הנתבעת לא תאבה לקבל את הגט, יינתן לתובע היתר
20 נישואין.
- 21
- 22 10. ביום 25.6.08 דחה בג"ץ עתירה נוספת של הנתבעת כנגד בית הדין הרבני הגדול (בג"ץ
23 2833/08). גם בקשה להארכת מועד לצורך הגשת בקשה לדיון נוסף שהוגשה לבית המשפט
24 העליון נדחתה ביום 22.9.08 (בג"ץ 6751/08).
- 25
- 26 11. ביום 29.12.08 ניתן פסק דין ע"י בית הדין הגדול המתיר לתובע לשאת אישה על אשתו ללא
27 צורך בהשלשת כתובה.
- 28
- 29 12. ביום 19.5.09 החליט כב' נשיא בית הדין הרבני הגדול הרב שלמה משה עמר, כי הוא מאשר
30 את פסקי הדין הקודמים של בית הדין הרבני הגדול. בין היתר נקבע בהחלטה זו כי: **"גם**
31 **האישה אישרה שהם פרודים כבר חמש עשרה שנה... עולה שהאישה בעצם מבינה שאין**
32 **מנוס מגירושין, אלא שהיא חייה בהרגשה של קיפוח שלא נעשה עמה דין צדק"**. ביום
33 7.6.09 החליט כב' נשיא בית הדין הרבני הגדול כי ההחלטה בעניין ההיתר לתובע לשאת
34 אישה שנייה בתוקף והוא דחה את כל טענות הנתבעת.
- 35

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 54410-09 פלוני נגד פלונית

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
13. לאור העובדה כי עד היום לא מסכימה הנתבעת להתגרש, הגיש התובע תובענה זו שעניינה תביעת נזיקין על סך של 300,000 ₪.
14. העילות שבגינן מבקש התובע פיצוי כספי הן פגיעה קשה באוטונומיה שלו ובחירותו, פגיעה נפשית ופגיעה ביכולתו למימוש עצמי. התובע משתית את תביעתו על עוולת הפרה חובה חקוקה כשהחובה החקוקה היא הוראת סעיף 287 לחוק העונשין והוראות חוק יסוד כבוד האדם וחירותו. כמו כן, מבסס התובע את תביעתו על עוולת הרשלנות והפרת ההסכם שאושר בבג"ץ.
15. התובע עותר לפיצויים מוגברים בעקבות התנהלותה של הנתבעת וכן לפיצוי חודשי בגין נזק נמשך, עבור כל חודש שבו תסרב הנתבעת להתגרש.
16. בנוסף, התובע טוען שנגרמו לו נזקים כספיים רבים עקב ההליכים המשפטיים השונים שלטענתו נכפו עליו ע"י הנתבעת. כמו כן, מפרט התובע בתביעתו הליכים משפטיים שונים שלטענתו הוא זכה בהם והוא עותר לפיצוי כספי עקב ההוצאות שנגרמו לו בעטיים של ההליכים המשפטיים. לדבריו, נגרמו לו הוצאות כבדות עקב עתירות לבג"ץ שהגישה הנתבעת כנגדו ושנדחו, בגין העובדה כי הוצאו כנגדו צווי עיכוב יציאה לפי בקשת הנתבעת בהעדר כל עילה וכן עקב אי תשלום כספים כגון תשלומי וועד בית שלטענתו לא היה עליו לשלם. כמו כן, התובע טוען כי הנתבעת לא שילמה לו כספים שנפסקו לטובתו בהחלטות שיפוטיות ולכן נגרם לו נזק.
17. הנתבעת טוענת כי לתובע לא נגרם כל נזק. לטענתה, הוא חי כבר שנים רבות עם אישה שבעבורה עזב את הנתבעת ולפיכך, לא נגרם לו נזק בכך שפורמאלית הוא עדיין נשוי לנתבעת. לטענתה, לא נפגעה האוטונומיה האישית שלו ולא סוכלה יכולת הבחירה שלו, וכלשונה "התובע מעולם לא עצר את חייו וחי חיים מלאים עם אישה אחרת. יתרה מכך, ככל שהתובע מבקש לשאת לאישה את חברתו, אין לו כל מניעה שבדין לעשות כן" (עמ' 1 לסיכומים).
18. בנוסף, הנתבעת טוענת כי יש לדחות על הסף את התביעה מחוסר עילה. לטענתה, התובע לא הגיש כל פירוט של הנזק שנגרם לו וכל הליך נועד למנוע תשלום חובות כבדים שהוא חייב לנתבעת ובאמצעות הליך זה, הוא מנסה להתחמק מתשלום חובותיו. לטענתה, התובע הוא זה שגורם לעיכוב בקיום פסק הדין מיום ה- 28.11.04 ולריבוי ההליכים, והתביעה כולה טורדנית ומוגשת בחוסר תם לב קיצוני.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 54410-09 פלוני נגד פלונית

19. בישיבה שהתקיימה ביום 7.10.10 הסכימו הצדדים כי פסק הדין יינתן על בסיס סיכומים בכתב, כשכל צד רשאי לצרף מסמכים שהוגשו בכל הערכאות. התובע הגיש סיכומיו ביום 7.12.10, הנתבעת ביום 28.4.11 וסיכומי התשובה הוגשו ביום 29.5.11.
- ב. דיון והכרעה
1. בפתח דבריי אומר, כי בכל הנוגע לתביעות התובע בגין נזקים שנגרמו לו כתוצאה מהליכים משפטיים שנקטה כנגדו הנתבעת וכן בגין חיובים כספיים שלטענתו הנתבעת חבה לו, לא הוכיח התובע את תביעתו כלל. התובע לא הגיש כל ראיה מה הנזק הכספי שנגרם לו וטענותיו הן טענות בעלמא, כפי שטוענת הנתבעת בצדק בסיכומיה. התובע לא הוכיח ולו באסמכתא אחת, מה הנזק הכספי שנגרם לו עקב התמשכות ההליכים ובכל הנוגע לחיובים כספיים שלטענתו הנתבעת חבה לו, על התובע לפנות ללשכת ההוצאה לפועל לגבות את המגיע לו ואין יסוד לתביעה נזיקית.
2. השאלה היחידה שיש להכריע בה בהליך זה היא, האם יש לחייב את הנתבעת לשלם פיצויי נזיקין לתובע עקב סרבנותה לקבל גט ממנו וזאת, בגין הפגיעה באוטונומיה שלו.
3. פגיעה באוטונומיה הוכרה כנזק בפסק דינו העירוני של כבוד השופט תאודור אור בע"א 2781/93 דעקה נ' בית החולים "כרמל", פ"ד נג(4) 526 (להלן: "פרשת דעקה") שבו נקבע בין היתר כי:
- "הפגיעה, שלא כדין, ברגשותיו של אדם כתוצאה מאי־כיבוד זכותו היסודית לעצב את חייו כרצונו, מהווה פגיעה ברווחתו של אותו אדם, והיא נכנסת לגדר הגדרת "נזק" האמורה. זאת, בין שנראה בה משום פגיעה ב"נוחותו" של אדם, ובין שנראה בה משום "אבדן או חיסור כיוצאים באלה", כלשון הגדרת נזק בסעיף 2 לפקודה. אכן, עמדנו על מרכזיותה של הזכות לאוטונומיה בעיצוב זהותו וגורלו של האדם בחברה שבה אנו חיים...אדם אינו חפץ. זכותו של כל אדם כשיר היא שהקהילה וחבריה יכבדו את רצונו בכל הנוגע לדברים החשובים לו, כל עוד אין הוא פוגע באחרים (רע"פ 6795/93 אגדי נ' מדינת ישראל [24], בעמ' 710). הדבר מתחייב מן ההכרה בערך האדם ובהיותו של כל אדם בן־חורין. ההפרה של זכות יסודית זו שלא על־פי כוח או זכות שבדין, פוגעת פגיעה קשה ברווחתו של הפרט, ומגבשת נזק בר־פיצוי בנזיקין."
- פסק דין זה עסק בנזק שנגרם למנותחת אשר התבצע בה טיפול רפואי בלא שניתנה לכך הסכמה מדעת. במקרה זה נקבע, כי לו הייתה המנותחת נשאלת מראש, היא הייתה

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 54410-09 פלוני נגד פלונית

- 1 מסכימה לביצוע הפרוצדורה הרפואית ועל כן נשלל הקשר הסיבתי שבין התרשלות
2 הרופאים לבין הפגיעה הגופנית. למרות שלא היה קשר סיבתי, נקבע כי על האחראים לפצות
3 את המטופלת בשל הפגיעה בזכותה לכבוד ולאוטונומיה הנובעת מהתרשלות הרופאים.
4
- 5 4. סרבנות גט הינה תופעה הפוגעת בחירותו של הפרט ובזכותו להתנתקות מבן זוגו. כפי שכתב
6 פרופסור שחר ליפשיץ:
7
- 8 "שיקולים ערכיים מדגישים את הזכות הליברלית להתנתק מן הקשר הזוגי... כחלק מן
9 האופי האינדיווידואליסטי ומן החשיבות המוענקת לאוטונומיה של הפרט, הליברליזם
10 דורש חופש התנתקות מקשרים וממסגרות. לפיכך זכות ההתנתקות (the right to exit)
11 ... מוצבת בהקשרים רבים כזכות-יסוד. יישומה של צורת חשיבה זו להקשר הזוגי
12 משמעותה שעולם משפטי ליברלי-אינדיווידואליסטי חייב להכיר גם בזכות להתנתק מן
13 הקשר הזוגי" (שחר ליפשיץ, "ברצוני להתגרש ומייד! על ההסדרה האזרחית של הגירושים"
14 עיוני משפט כ"ח (2004-2005)).
15
- 16 5. פגיעה באוטונומיה הפרט בעקבות סרבנות גט עשויה לפגוע באוטונומיה הפרט בשלושה
17 מישורים:
18 **האחד:** פגיעה בסטטוס מהבחינה השלילית – אי יכולתו של אדם להתנתק מקשר בו איננו
19 מעוניין.
20 **השני:** פגיעה בסטטוס מהבחינה החיובית - פגיעה ביכולתו של אדם לשנות את הסטטוס
21 שלו לנשוי בקשר חדש.
22 **השלישי:** פגיעה מוחשית מעבר לפגיעה בסטטוס, לאור העובדה כי הסירוב של בן זוגו
23 להתגרש פוגע ביכולתו של אדם לחיות בקשר זוגי חדש או ללדת ילדים נוספים
24 (לדוגמא, כאשר הילדים יחשבו כממזרים).
25
- 26 6. שורה של פסקי דין שנתנו בבתי המשפט לענייני משפחה העניקו פיצויים למסורבות גט
27 משניתן חיוב בגט (ואף ללא חיוב בגט כפי שכבר נקבע בכמה פסקי דין למשל: בפסק דינה
28 של השופטת סיון (כתוארה אז) בתמ"ש (ת"א) 24782/98 נ.ש נ' נ.י. (ניתן ביום 14.12.08)
29 להלן: "פרשת נ.ש"). העוולות שעליהן השתיתו בתי המשפט למשפחה פיצוי זה הן עוולת
30 הרשלנות [ראו בעניין חובת הזהירות **פרשת נ.ש**, תמ"ש (י"ם) 19270/03 נ.ש. נ' כ.פ. (ניתן
31 ביום 21.12.04) ותמ"ש (י-ם) 6743/02 כ' נ' כ' (ניתן ביום 21.7.08)], ולדעת שופטים אחדים
32 גם עוולת הפרת חובה חקוקה [ראו תמ"ש (כ"ס) 19480/05 פלונית נ' עזבון המנוח פלוני
33 (ניתן ביום 30.4.06) ותמ"ש (ראשל"צ) 30560/07 ה.ש נ' ה.א. (ניתן ביום 2.12.08), ראו גם
34 מאמרו של בנימין שמואלי, "פיצוי נזיקי למסורבות גט", המשפט י"ב (תשס"ז) 285-342].

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 54410-09 פלוני נגד פלונית

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
7. לאחרונה, ניתנו שני פסק דין בבית המשפט לענייני משפחה בירושלים בנושא חיוב פיצויים של אישה לבעלה עקב סרבנות גט ונקבע פיצוי גם במקרים שהגבר הוא המסורב. פסק הדין הראשון ניתן בתמ"ש 21162/07 פלוני נ' פלונית (ניתן ביום 21.1.10 מפי כב' השופט מנחם הכהן) והשני בתמ"ש 18561/07 ש.ד. נ' ר.ד. (ניתן ביום 26.5.10 מפי כב' השופט איתי כץ להלן: "פרשת הרב").
8. כב' השופט כץ קבע בפרשת הרב כי:
- "נזק" מוגדר בסעיף 2 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) כ - "אבדן חיים, אבדן נכס, נוחות, רווחה גופנית או שם טוב או חיסור מהם וכל אובדן או חיסור כיוצאים באלה." בפסיקה נקבע כי גם אינטרסים בלתי מוחשיים ונזקים בלתי ממוניים דוגמת פגיעה נפשית, צער וסבל נכללים בהגדרת "נזק" לפי הסעיף הנ"ל... כך הוכרה פגיעה באוטונומיה כראש נזק המזכה בפיצוי... גם בית המשפט העליון בשבתו כבג"ץ הביע עמדתו בנושא זה באומרו: "תופעת סרבנות הגט היא קשה ומורכבת ולצערנו אינה חדשה לנו. היא כרוכה בפגיעה קשה וכואבת באישה הנותרת כבולה לנישואין שאין היא מעוניינת בהם עוד... זכותה לבחור את גורלה, לכתוב את סיפור חייה – להחליט, היא ורק היא, האם ומתי יבוא על סיומו קשר נישואין שאין היא רוצה בו עוד..." דברים אלו יפים גם למקרה כבעניינו – בו מדובר על סרבנות אישה לקבל את גיטה".
9. ממשיך כב' השופט כץ ואומר כי:
- "אין לקבל את ניסיונה של האישה לתלות את יהבה בהיתר מאה רבנים ולטעון כי החל ממועד מתן ההיתר, לא נגרם לאיש למעשה כל נזק. ההיתר שניתן לאיש לשאת אישה שנייה על הנתבעת אינו מוחק או מרפא את הנזקים שנגרמו בעטיה של סרבנות אישה לקבל את גיטה ואינו מסיר מן הנתבעת את האחריות לגרימתם. ההיתר לשאת אישה נוספת פותר את המניעה ההלכתית – חוקית של גבר להינשא, אולם אינו פותר את יתר הנזקים כגון פגיעה בחופש הבחירה, הזכות להשתחרר מקשר כפוי וכיו"ב שנגרמו בעטיה של הסרבנות לקבל הגט. לא ניתן להתעלם מכך שהגבר נותר נשוי לאישתו הראשונה – זו שמסרבת לקבל את גיטה, בניגוד לרצונו... נמצא כי עוולת הרשלנות, לרבות יסוד הנזק, עודם ממשיכים להתקיים אף לאחר מתן היתר מאה רבנים".
10. לגבי שיעור הנזק נקבע ע"י כב' השופט כץ בפרשת הרב כי:

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 54410-09 פלוני נגד פלונית

1 "יסודות עוולת הרשלנות, לרבות יסוד הנזק, עודם ממשיכים להתקיים אף לאחר מתן
2 היתר מאה רבנים... עמדתי בעניין זה כי ההיתר ההלכתי אינו חזות הכל ואין להסתפק
3 ולהתמקד רק ברובד ההלכתי – אובייקטיבי שבא על פתרונו... במנותק מבחינה
4 סובייקטיבית של הדברים ובמנותק מהמשמעויות וההשפעות האנושיות והרגשיות שיש
5 לו על הגבר. יחד עם זאת ועל אף האמור ברור כי לא ניתן להתעלם מכך שההיתר מסיר
6 מחסום הלכתי משמעותי ופותח את האפשרות ההלכתית והחוקית של גבר להינשא
7 ולפיכך יש לו השפעה ממתנת על גובה הנזק ובית המשפט ייקח עניין זה בחשבון בקביעת
8 גובה הנזק".

9
10 כב' השופט כץ פסק בפסק דינו הנ"ל פיצוי גלובאלי בגין העבר בסך של 300,000 ₪ וכן
11 פיצויים מוגברים נוספים בסך של 100,000 ₪. בנוסף, חייב בית המשפט את הנתבעת בסך
12 של 4,000 ₪ לחודש בגין כל חודש נוסף שהנתבעת תסרב לקבל את גיטה ועד לסידור הגט.

13
14 11. במקרה דנן, עברו שנים רבות יותר של סרבנות גט מאשר בפרשת הרב. לכן לכאורה, המקרה
15 חמור יותר. בפרשת הרב, מדובר היה בבעל שהגיש תביעת גירושין בשנת 2003, פסק הדין
16 של בית הדין הגדול המחייב בגט ניתן בשנת 2006 והיתר הנישואין ניתן בשנת 2008. במקרה
17 דנן, לכאורה סבלו של הבעל ארוך הרבה יותר. עברו כבר יותר מ- 14 שנים (!!!) מאז שניתן
18 פסק הדין של בית הדין הגדול המחייב את הנתבעת להתגרש ומעל שש שנים מאז פסק הדין
19 בתביעה הרכושית, כשהצדדים הסכימו על פי ההסכם שאושר בבג"ץ, כי הם יתגרשו לאחר
20 מתן פסק הדין הרכושי.

21
22 12. למרות האמור לעיל, יש לאבחן בין פרשת הרב לבין מקרה דנן, לאור שני הבדלים
23 משמעותיים ומהותיים ביותר בין המקרים. בפרשת הרב, דובר על אדם שהוא רב במקצועו
24 ולדבריו הוצע לו ע"י שדכנית להכיר נשים רבות ואולם, לאחר שנודע לנשים מפיו כי הוא
25 נשוי לאישה נוספת, הופסקו הצעות השידוכין שהוצעו לו (סעיפים 55-56 לפסק הדין).
26 דהיינו, באותו מקרה, העובדה כי האישה סירבה לקבל את גיטה גרמה לכך שנמנע מאותו
27 רב קשר זוגי עם אישה. לעומת זאת במקרה דנן, חיי התובע במשך שנים רבות עם בת זוגו
28 ובפועל, לא נמנעים ממנו חיי אישות וקשרי זוגיות עם חברתו.

29
30 13. זאת ועוד: במקרה דנן, כפי שטענה הנתבעת בסיכומיה, קבע בית הדין הרבני ב"מעשה בי
31 דין" שניתן עת שבת זוגו של התובע התגרשה מבעלה, כי בת זוגו אסורה לבעלה ולתובע
32 (נספח כ"ג לסיכומי הנתבעת). לפיכך, לא נמנע מהתובע להינשא כדמו"י עם בת זוגו עקב
33 סירובה של הנתבעת להתגרש ממנו והמניעה נגרמה כתוצאה מכך שהתובע ובת זוגו קיימו
34 יחסים אינטימיים בשעה שבת זוגו היתה נשואה לאחר ועל פי ההלכה, התובע מנוע
35 מלהינשא כדמו"י לבת זוגו היות והיא "אסורה על בעלה ובוועלה". יצוין כי התובע הודה

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 54410-09 פלוני נגד פלונית

- 1 במפורש בבית הדין הרבני בדיון שהתקיים ביום 15.5.96 כי הוא מקיים עם חברתו יחסים
2 והוא אף אמר כי: "אני יודע את ההשלכות על פי ההלכה" (נספח ה – 3 לסיכומי הנתבעת).
3
- 4 14. דהיינו, במקרה דנן, סירוב הנתבעת להתגרש, לא מהווה את המכשול מפני אפשרות נישואי
5 התובע עם בת זוגו אלא העובדה כי הוא קיים עמה בת זוגו יחסים בעת שהיא היתה עדיין
6 נשואה לאחר, היא הגורם לחוסר יכולתו להינשא לה. כלומר, בעוד שבפרשת הרב הפגיעה
7 באוטונומיה הייתה בשלושת המישורים המפורטים לעיל (גם בסטוס מהבחינה החיובית,
8 גם בסטוס מהבחינה השלילית וגם מבחינה מוחשית היות ונמנע מהרב קשר זוגי), במקרה
9 דנן, הפגיעה באוטונומיה היא בסטוס מהבחינה השלילית בלבד. הא ותו לא.
10
- 11 15. בעניינו, הנתבעת לא נתנה כל הסבר לסירובה המתמשך לציית להחלטות בית הדין הרבני
12 ולהתגרש וכל טענותיה הם כי התובע לא ביצע את פסק הדין הרכושי וכי הוא חייב לה
13 כספים.
14
- 15 16. אין להצדיק סירוב לבצע החלטה המחייבת מתן גט עקב טענות כספיות ורכושיות. קל
16 וחומר במקרה דנן, שכבר בשנת 2004 ניתן פסק הדין בתובענה הרכושית ועל הנתבעת לפעול
17 להשלמת ביצועו ככל שהוא אכן טרם בוצע. לא ניתן להתנער מהסכמת הצדדים בהסכם
18 שאושר בבג"ץ ולפיו הצדדים יתגרשו לאחר מתן פסק הדין בתביעה הרכושית, עקב טענות
19 והשגות של הנתבעת, כי נעשה לה עוול בפסק הדין שניתן ע"י בהמ"ש בתובענות הרכושיות.
20
- 21 17. כאשר קיים נזק של פגיעה באוטונומיה, הפסיקה מחלקת בין מקרים שבהם הפגיעה
22 באוטונומיה גררה נזק מוחשי נוסף לבין מקרים בהם הפיצוי נפסק בגין פגיעה באוטונומיה
23 שלא הניבה נזק נוסף. פיצוי לנזק בגין פגיעה באוטונומיה שלא גררה נזק נוסף אומנם הוכר,
24 אך סכום הפיצוי במקרים אלו נמוך במידה ניכרת. כפי שנאמר בע"א 6153/97 יובל
25 שטנדל נ' פרופסור שדה פ"ד נו(4) 746 (11.6.2002):
26
- 27 "הפיצוי בגין פגיעה בזכות לאוטונומיה בלבד, במקום שלא הוכח קשר סיבתי בין
28 הפרת חובת הגילוי לבין מתן ההסכמה לטיפול הרפואי, הוא נמוך יחסית. שכן,
29 הוא ניתן אך בשל עוגמת-הנפש שנגרמה למטופל, ועל-יסוד אומדנה המתבססת
30 על חומרת הפגיעה באוטונומיה שלו. כך, בע"א דעקה, שבו נמסר לחולה על ניתוח
31 שבכוונת הרופאים לבצע בה רק כאשר הייתה בחדר-הניתוח לצורך ניתוח ברגלה
32 וכשהיא נתונה תחת השפעת תרופות מטשטשות - נפסקו פיצויים בסך 15,000
33 ש"ח בלבד. מנגד, במקום שמוכח כי המטופל לא היה נותן את הסכמתו לקבלת
34 הטיפול שגרם לו לנזק אילו קיבל את המידע הדרוש, זכאי הוא לפיצוי בגין כל
35 רכיבי הנזק שנגרמו לו כתוצאה מאותו טיפול".

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 54410-09 פלוני נגד פלונית

- 1
- 2 18. סכום הפיצוי שנקבע בפרשת הרב, בסך של 300,000 ₪ ושהתובע עותר לו בהליך זה, אינו
- 3 ראוי למקרה דנן. בפרשת הרב יש קשר סיבתי בין הפגיעה באוטונומיה לבין הנזק המוחשי,
- 4 היינו, אי יכולתו לבנות קשר זוגי חדש עם אשה אחרת, בעוד שבמקרה דנן אין קשר סיבתי
- 5 בין הפגיעה באוטונומיה לנזק מוחשי, שכן, התובע חיי שנים רבות עם בת זוגו ובכל מקרה
- 6 נאסר עליו לשאת אותה לאישה בגלל שהיא אסורה עליו, למרות היתר הנישואין שקיבל.
- 7 ההבדל בין המקרים מהותי ביותר.
- 8
- 9 19. לתובע נגרם נזק כללי מסוג פגיעה באוטונומיה עקב היותו רשום "על הנייר" לאישה שהוא
- 10 פרוד ממנה יותר מחמש עשרה שנים ועקב העובדה כי הוא נאלץ להישאר בסטטוס נשוי
- 11 לאישה שאין לו כל קשר עימה שנים כה רבות. אולם, מאחר ובפועל התובע חיי עם בת זוג
- 12 שנמנע ממנו ממילא להינשא לה על פי ההלכה, אני מעמיד את שיעור הפיצוי המגיע לו בגין
- 13 כל השנים מאז שניתן פסק הדין הרכושי, שהוא המועד שבו הצדדים הסכימו להתגרש על פי
- 14 ההסכם שאושר בבג"ץ, על סך של 15,000 ₪ בלבד.
- 15
- 16 20. הגיעה השעה שיובהר כי הגט לא יכול להוות "כלי נשק" במאבק גירושין בין הצדדים. על
- 17 הצד המסרב ליתן גט לדעת, בייחוד במקרים כמו במקרה דנן שהצדדים הסכימו כי הם
- 18 יתגרשו לאחר מתן פסק הדין, כי הצד המסורב יזכה לפצויי כספי עד לסידור הגט. ברור כי
- 19 גובה הפיצוי ייגזר מהיקף ועומק הנזק. אולם, אף אם הנזק הוא נמוך יחסית, יש לפצות
- 20 בגינו.
- 21
- 22 21. כמו כן, בנוסף לפיצוי בגין נזקי העבר, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע גם סך של 350
- 23 ₪ בגין כל חודש נוסף שהיא תסרב לקבל את גיטה ממנו, החל מחודש יוני 2011.
- 24
- 25 22. יתר העילות הנזיקיות שהתובע עתר להם בגין התמשכות ההליכים, כלל לא הוכחו כפי
- 26 שקבעתי לעיל. התובע לא הביא כל ראיה להיקף הנזקים הכספיים שנגרמו לו ולא פירט
- 27 כלל את העילות הנזיקיות שמכוחן הוא תובע פיצויים. התובע אף לא הציג כל אסמכתא על
- 28 גובה שכר הטרחה שהוא שילם לעורכי דינו ובכל מקרה, לא ניתן כיום, לתבוע בגין הוצאות
- 29 משפט בהליכים שכבר הסתיימו לפני זמן רב והיה על התובע לעתור להוצאות בגין כל הליך
- 30 והליך, ככל שלא נפסקו לו הוצאות בגין הליכים אלו.
- 31
- 32
- 33
- 34
- 35

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 54410-09 פלוני נגד פלונית

23. מאחר והתביעה נדחתה ברובה, אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ו אייר תשע"א, 30 מאי 2011, בהעדר הצדדים.

נפתלי שילה, שופט

ניתן היום, א' אייר תשע"א, 05 מאי 2011, בהעדר הצדדים.

חתימה